

Mál nr. 504/2012

M
og
vátryggingafélagið X. v/ farangurstryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu er stúlka á ferðalagi glataði munum á veitingahúsi.**Gögn.**

196. Málskot, móttakið 14.11.2012, ásamt fylgigögnum.

197. Bréf X, dags. 23.11.2012.

Málsatvik.

Hinn 20.10.2012 var M í námsferð í Berlín í Þýskalandi og stödd á veitingastað. Leið þá yfir M og ekki tókst að koma henni strax til meðvitundar. Var sjúkralið kallað til og hún flutt á nærliggjandi sjúkrahús. Veski M mun hafa orðið eftir á veitingastaðnum og er M hugaði að því morguninn eftir fannst það ekki og talið að því hafi verið stolið.

M hafði gilda greiðslukortatryggingu hjá X og hefur krafist bóta úr farangurstryggingarlið greiðslukortatryggingarinnar. X hefur hafnað bótaskyldu. Kveður félagið að skv. gr. 5.1 í skilmálum vátryggingarinnar sé vátryggt gegn tjóni sem verður á einkamunum m.a. af völdum þjófnaðar, en skilyrt sé að vátryggður hafi gætt fyllsta öryggis við vörslu hins vátryggða munar. Þá gildi sú varúðarregla að vátryggður skuli ekki skilja við hina vátryggðu muni eftirlitslaus á almannafæri og gæta þess að taka þá með þegar staður er yfirgefinn, sbr. gr. 5.5.2 í skilmálunum. Telur X að með því að hafa brotið varúðarreglur vátryggingarskilmálanna sé bótaréttur ekki fyrir hendi, sbr. 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

Álit.

Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en ágreiningslaust sé að M hafi fallið í yfirlið á veitingastaðnum og verið flutt meðvitundarlaus á sjúkrahús og er hún ætlaði að vitja veskisins á veitingastaðnum morguninn eftir hafi verið búið að stela því.

Skv. 26. gr. vsl. getur félagið gert fyrirvara um að það skuli vera laust úr ábyrgð í heild eða að hluta ef varúðarreglum er ekki fylgt. Slíkan fyrirvara getur félagið þó ekki borið fyrir sig ef ekki er við vátryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að vátryggingaratburður hefur orðið verður ekki rakið til brota hans. M varð viðskila við veski sitt og þá muni sem í því voru er hún var flutt meðvitundarlaus á sjúkrahús. Eins og hér stóð á er ekki við M að sakast að veskinu hafði verið stolið er hún hugðist vitja þess á veitingastaðnum næsta morgun. X getur því ekki borið það fyrir sig að M eigi ekki rétt á bótum úr farangurstryggingunni sökum þess að hún hafi brotið varúðarreglur. M á því rétt á fullum bótum fyrir farangurstjón sitt hjá X.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum úr farangurstryggingarlið greiðslukortatryggingar hjá X.

Reykjavík, 19. desember 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.